

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2828/2020
10.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из .., чији је пуномоћник Ристо Лекић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 475/20 од 27.02.2020. године, у седници већа одржаној 10.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятна, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 475/20 од 27.02. 2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 936/16 од 21.10.2019. године, ставом првим и другим изреке одбијен је приговор стварне ненадлежности суда за одлучивање у овој правној ствари, па је обавезана тужена да тужиоцу исплати разлику до двоструког износа плате, по основу обављеног рада и временаведеног на раду, у појединачним износима утврђеним изреком за период од 01.03.2013. године закључно са фебруаром 2014. године, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да у име и за рачун тужиоца Републичком фонду за ПИО уплати разлику до припадајућих доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање, Фонду за здравствено осигурање – Филијала Београд доприносе за здравствено осигурање, као и доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање Филијала Београд за период од 01.03.2013. године до 20.02.2014. године на износе утврђене у изреци пресуде. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу исплати заосталу разлику плате до двоструког износа плате, по основу обављеног рада и временаведеног на раду, преко износа досуђеног ставом другим изреке до тражених износа, и то у појединачним износима ближе утврђеним тим ставом изреке, са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, те да се обавезе тужена да у име и за рачун тужиоца надлежним фондовима и установама уплати разлику до припадајућих доприноса за обавезано пензијско и инвалидско осигурање, здравствено осигурање и доприносе за случај незапослености за период од 01.03.2013. године до 20.02.2014. године, а на износе из става трећег изреке првостепене пресуде. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 253.028,00 динара са законском затезном каматом од 21.10.2019. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 475/20 од 27.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу другом, трећем и делу става петог изреке којим је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 253.028,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у преосталом делу става петог изреке првостепене пресуде, па је захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоцу на досуђени износ трошкова плати законску затезну камату од пресуђења до извршности, одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао благовременост изјављене ревизије, у смислу члана 403. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП и нашао да је ревизија неблаговремена.

Побијану другостепену пресуду законски заступник тужене је примио 08.06.2020. године, а ревизија је поднета 10.07.2020. године, ког дана је предата поштом првостепеном суду. Сходно наведеном, протекао је законски рок од 30 дана од дана достављања пресуде, у коме странке могу изјавити ревизију према члану 403. став 1. ЗПП, с обзиром да је последњи дан рока за изјављивање ревизије био среда 08.07.2020. године. Стога је ревизија тужене одбачена као неблаговремена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић